

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

अभिरामवरगुरुभिः अनुगृहीता
॥ नक्षत्रमालिका ॥

This document* has been prepared by

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

---

*This was typeset using L^AT_EX and the **skt** font.

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
॥ नक्षत्रमालिका ॥

अस्मासु वत्सलतया कृपया च भूयः
स्वेच्छावतीर्णमिव सौम्यवरं मुनीन्द्रम्।
आचार्यपौत्रमभिरामवराभिधानम्
अस्मद्गुरुं परमकारुणिकं नमामि ॥

श्रीमान् पराङ्कुशमुनिर्जीयात् यज्ज्ञानमुद्रया।
नेन्द्रियाश्वयुजो नृणां नित्यं विषयवीथयः ॥ १ ॥

यदुरसि भरणीया स्रग्विकसितवकुळानद्रा।
स जयति महिमा नाथो मुररिपुपदसक्तो नः ॥ २ ॥

नन्तानन्ताङ्घ्रिनलिनयुग्मे कर्ता लोकार्तिकबलनानाम्।
भद्राय द्राविडनिगमानां द्रष्टा पुष्टाय वकुळभृत्स्यात् ॥ ३ ॥

स्यादेव सा मे फणितिश्शठारेः ययोदितोच्चैः सरणिर्जनानाम्।
आरोहिणी नाप्यवरोहिणी हि वेदोदिता तु द्वयमभ्युपैति ॥ ४ ॥

तिलकमाह न काचिदपि श्रुतौ त्रिजगतामृगशीर्षसमुत्थिता।
स्फुटतरं वकुळाभरणीयवाक् पुरुषमादिमशेषपदैरपि ॥ ५ ॥

पित्रादिस्सकलविधोपि बन्धुवर्गः यस्यासीत्सरसिजवासिनीसहायः।
आविस्स्युर्घनकरुणारसावसेकैः आर्द्रा मे वकुळभृतः कटाक्षपाताः ॥ ६ ॥

तामाश्रयामि करुणां वकुळाभिरामां यासौ पुनर्वसुमतीवलयेवतीर्णा।
प्रज्ञादृशोन्मिषितया प्रथितानुभावा ज्योतिः परं यदनिदं तदिदं चकार ॥ ७ ॥

रचितवति रमायाः नायकस्याङ्घ्रिपुष्यत्प्रणयरससुधाब्धिस्रोतसि स्वैरगाहम्।
प्रभवति कलिघर्मप्रावृषेण्याम्बुवाहे वकुळधरमुनीन्द्रे तापवार्ता कथं नः ॥ ८ ॥

नमज्जनस्य चित्तभित्तिभक्तिचित्रतूलिका
 भवाहिवीर्यभञ्जने नरेन्द्रमन्त्रयन्त्रणा।
 प्रपन्नलोककैरवप्रसन्नचारुचन्द्रिका
 शठारिहस्तमुद्रिका हठाद्धुनोतु मे तमः ॥ ९ ॥

मनस्स्फटिकदर्पणप्रतिफलत्परब्रह्मणः
 प्रदर्शनमिवाचरन् प्रथितबोधमुद्राङ्कितः।
 सतामभयशंसिता भवभयाभितप्तात्मनाम्
 अघानि शमयेत नः शठरिपोरवामः करः ॥ १० ॥

रमयतु शठशत्रुरत्युन्नताचारयुक्तैर्जनैः
 अवनतपदपद्मयुग्मोनुकम्पामृतांभोनिधिः।
 बहुविधकृतपूर्वफल्गुन्यगाचारचिन्ताकुलं
 हृदयमसदृशात्मपादारविन्दानुषङ्गान्मम ॥ ११ ॥

मग्नं मानस मा स्म भूशठरिपोरव्याजसिद्धा दया
 नौका काचन नाविकोपि स पुनः सन्तारकग्रामणीः।
 एतेनोत्तरफल्गुनीरसपरिक्लिष्टोपभोगोर्मिकं
 दुःखावर्तदुरन्तपारगमनं संसारवाराकरम् ॥ १२ ॥

रत्नदीपिकायमानहस्तमुद्रिकाकृतत्रयीगिरीन्द्र-
 कन्दरान्तरालगाढरूढरूढिमन्निधानसूचनेन।
 द्राविडागमोपगीतिमूलसेकशीतवीतनिद्रपत्रदिव्य-
 तिन्त्रिणीसमीपगेन नाथवानहं पराङ्कुशेन ॥ १३ ॥

नत्या न त्यागकारी क्षणमपि चिदचित्रायकामेयकामे
 छन्दश्छन्दस्वरूपे महसि कमलया भासमानेऽसमाने।
 श्रेयः श्रेयस्विसङ्घैः परिचयसुरभिः कैसराणां सराणां
 पातात्पाताद्भवो शठरिपुरिह नो वीक्षणेन क्षणेन ॥ १४ ॥

न प्रपत्तिवर्त्मनः प्रवर्तनापदानवासनानुसारि-
 नव्यपेतसर्वदाजलाशयान्वयं कथं समं सरोजम्।

स्वातिकामियोगिवृन्दचित्तपद्मबद्धसौहृदानुरक्त-
रूपयोश्शठारिपादयोर्युगेन सन्नतार्तिभञ्जनेन ॥ १५ ॥

नत्वा यां कुसुमायुधेषुधिरुचिव्याघातमातन्वती
शेमुष्या महतामहायि तरुणीजङ्घासु जङ्गालता ।
विस्तीर्णच्छविशाखया शठरिपोर्वृत्तानुपूर्वीजुषा
जङ्घाकल्पतरुश्रिया सुरमितं चिन्तावनं मामकम् ॥ १६ ॥

कनदवयवलोलशोभाभिधानापग्रास्रोतसः
समुदितगुरुबुद्बुदाकारसन्देहसन्दायिनोः ।
ककुदधिगतमित्रभावं स्वभावाद्गुणं जानुनोः
मम हृदि शठवैरिनाम्नो मुनीन्द्रस्य सन्दीव्यतु ॥ १७ ॥

तुलासरणिसीमनि प्रथितरूपया हस्तिनां
करेण करभेण वा कदलिकाप्रकाण्डेन वा ।
तथोपरि च पश्यतां नयनबन्धनज्येष्ठया
चमत्कृतिमती मतिश्शठरिपूरुलक्ष्म्या मम ॥ १८ ॥

महः प्ररोहमञ्जरीमनोज्जरत्नमेखला-
कलापपुष्पिता कटीतटीपटी शठद्विषः ।
उरस्त्रवत्प्रभाञ्जरीनिपातनिम्ननाभिका-
ऽवटोत्थफेनमण्डलीवितर्कमूलमेव नः ॥ १९ ॥

नयनसुभगनाभीमुद्दिशन्ती शठारेः
सर इति परिभाषा ढौकते सार्थकत्वम् ।
सततमितरथा नः संहता नेत्रमीनाः
कथमिह विहरेयुः कौतुकोद्रेकयुक्ताः ॥ २० ॥

तां मध्यदेशसुषमामवलोकयामि
रोमावलित्रिवलिकारुचिरां शठारेः ।
रेखोत्तरा यदुपमामधिकाभिलाषा
ढौकेत वा यदि न वा वटपत्रशोभा ॥ २१ ॥

भासा न व्यतिभिदुरीभवन्ति भृङ्गाः
 हारस्थादुरसि हरिन्मणेश्शठारेः।
 आरूढा वकुळमयीं स्रजं सुगन्धिं
 शब्देन श्रवणसुखेन यान्ति भेदम् ॥ २२ ॥

दमवतः कुरुते मदनोद्धतान्
 सुघटयत्यबुधान् बुधनिष्ठया।
 प्रथितमुद्रमनिद्रसरोरुह-
 प्रणयि पाणितलं शठजिन्मुनेः ॥ २३ ॥

नेह संसरणरोगसंहतिः जायते शतभिषक्चिकित्सया।
 अन्तरेण शठवैरिकन्धरालंबमानवकुळस्रजां रजः ॥ २४ ॥

जन्मध्वंसं दिशति जनानां वक्त्रं दीप्रोष्ठपदमनोज्ञम्।
 मन्दस्मेरं मधुरकटाक्षं सुभ्रूरेखं सुभगकपोलम् ॥ २५ ॥

लसति हि भजतां भद्रोत्तरपदकरणारूढम्।
 शठरिपुमकुटं भासा परिहृतदुरितध्वान्तम् ॥ २६ ॥

अन्तरेण शठारातिं कस्संसारेवतीह नः।
 तदहं हृदये नित्यं निदधे तद्वपुश्श्रियम् ॥ २७ ॥

वाचिकी वरिवस्या मे तारकामालिकात्मिका।
 पराङ्कुशपदाञ्जेन परिष्कारवती भवेत् ॥ २८ ॥

॥ इति नक्षत्रमालिका संपूर्णा ॥